

[Eva Kjer Hansen]

Mener statsministeren så ikke, at det ville være på sin plads, at det vil være det rigtige, på ny at rette en henvendelse til Kommissionen for netop over for Kommissionen og de øvrige EU-medlemslande at klargøre, hvad der egentlig er den danske regerings politik på dette område. Jeg synes så absolut, der må være behov for at lægge afstand til de formuleringer, man tidligere har brugt i notater, der er fremsendt til Kommissionen. Ellers kan vi jo ikke gardere os mod, at det bliver opfattet anderledes i Kommissionen.

Dernæst vil jeg gerne spørge statsministeren, hvor statsministeren egentlig mener at nærhedsprincippet skal gælde inden for socialpolitikken og arbejdsmarkedspolitikken. Jeg kan forstå af den seneste skrivelse, der er sendt af sted, at der stort set ikke er nogen grænser for, hvad man fra regeringens side ønsker at der skal samarbejdes om. Men hvis man skal tage højde for nærhedsprincippet, kunne statsministeren så ikke skitsere, hvor der går nogle grænser for, hvad det er, EU skal blande sig i, og hvad det er, de nationale lande skal tage sig af?

Kirkegaard (KF):

Jeg synes, det var et udmærket svar, statsministeren kom med på dette spørgsmål.

Der er behov for klarhed, og derfor er det mig fuldstændig ubegribeligt, at statsministeren tre gange har afstået fra at svare på et særdeles konkret spørgsmål om, hvorvidt regeringen går ind for minimumsniveauer for de sociale ydelser i EU. Jeg synes, det ville være meget trist med en afslutning på Folketingets spørgetid, uden at det spørgsmål var besvaret fra statsministerens side.

Jeg vil gerne spørge statsministeren: Når han afstår fra at svare, er det så, fordi der er uenighed i regeringen om spørgsmålet?

Erhard Jakobsen (CD):

Jeg tror, det vil være ganske gavnligt, om statsministeren helt klart og tydeligt vil gentage, hvad der sådan set er sagt adskillige gange. Det er jo det, der har den danske befolknings interesse.

Der er næppe nogen herhjemme, der interesserer sig for, om vi søger at påvirke andre landes afgørelser – hvad vi selvfølgelig ikke kan, for de kan jo holde sig til den samme be-

stemmelse. Men det, der har interesse – ikke mindst, når valget kommer herhjemme – er: Vil statsministeren bekræfte, at det er herhjemme, det bestemmes, om vi skal opkræve 500 mia. kr. i skat som nu, eller 600 mia. kr.? At det er herhjemme og kun herhjemme, vi bestemmer, om vi derudaf skal bruge 150 mia. kr. til sociale formål eller 200 mia. kr. eller noget mindre?

Det bestemmes kun af danske myndigheder, intet andet sted. Det er det, der interesserer den danske befolkning, og det kunne måske være praktisk at benytte denne anledning til at få slået det helt klart fast.

Statsministeren (Nyrup Rasmussen):

Til fru Eva Kjer Hansen kan jeg sige, at regeringen ikke føler noget behov for at præcisere ting, der allerede står mejslet krystalklart både for Kommissionen og for andre medlemslande. Jeg har allerede citeret adskillige kilder for det, og jeg kan oplyse fru Eva Kjer Hansen om, at det officielle bidrag til grønbo-gen jo har været sendt til høring hos arbejdsmarkedets parter og naturligvis er afstemt dermed.

Med hensyn til nærhedsprincippet står den danske regering fast på det nationale kompromis og på Edinburgh-Aftalen; og deri ligger ikke indførelse af sociale mindsteydelsesniveauer – og det er også et svar til hr. Kirkegaard.

Og så er jeg meget glad for hr. Erhard Jakobsens spørgsmål til mig, og jeg vil meget gerne svare ja til det. Det er alene dette Folketing – sammen med regeringen – dette Folketing og dette Folketing alene, der træffer afgørelse om både offentlige udgifter og offentlige indtægter, udskrivning af skat og provenuets størrelse og skattens anvendelse, herunder til sociale formål, pensioner og andre formål. Det er alene herhjemme, tingene fastlægges efter et flertal i det danske Folketings ønske og efter befolkningens valg.

Men tak for spørgsmålet; det giver mig anledning til yderligere at bekræfte den klarhed, vi alle har interesse i.

Hermed sluttede spørgsmålet.